

A Latkóczy család nógrádmegyei ága.

A Nagy Ivánnál is említett Latkóczy család, mely Latkócz községre 1557-ben nyert új adományt, Trencsénvármegyéből, az ősi lakóhelyről idők folytán Borsod, Nógrád és más vármegyékbe is bocsátott ki ágakat. Mi ezúttal a nógrádi ágazatról emlékezünk meg.

Trencsénmegye 1736. évi nemesi összeírásában a „Látkóczy de et in Látkócz“ familia tagjai közt György is említve van, bátyjával Sándorral s atyjukkal Jánossal. Ezen Györgyről tovább nem esik említés Latkóczon. Talán már ekkor sem itt lakott, csak az itteni udvarházas nemesek közt volt felvéve.

Kevéssel előbb, 1730. július 16-án gróf Esterházy Imre esztergomi érsektől egy nemes (egregius) Latkóczy György a nógrádmegyei Vadkertre nyert adományt, Simonsich György és Árvay Tamás nevű két társával együtt.

Számos példa van rá, hogy országos nemesek később praedium-ot szereznek s így egyházi nemesekké is válnak, bár legtöbbször nem nemesekből lesznek praedialisták. A fentebbi két Latkóczy György azonossága valószínű, de a Trencsénből való átköltözés nem igazolható. A nógrádi ág ugyan tovább is az érseki birtokán gazdálkodott, de országos nemességet élvezett s tagjai vármegyei tisztséget is viseltek. Nemességük nemrégiben legfelsőbb helyen nyert megerősítést.

Az egyházi adományt szerző György egyik unokájának, Jánosnak három fia volt: János, Károly és István, kik az érseki adományos jószágukat 1864-ben adták el a Soókyaknak, a váci székes káptalan előtt. Már előbb elköltöztek Nógrádmegye területéről. János káptalani ügyvéd Nyitrában lakott, Károly szintén ügyvéd volt, István pedig gazdatiszt az esztergomi káptalannál.

A család legkiemelkedőbb tagja volt Já-

nosnak fia, Imre. Született Nyitrán 1848. szept. 4-én. Már 19 éves korában Nyitra megye aljegyzője volt. Később ügyvédkedett s 1884-től kezdve több ízben képviselővé választott, előbb Nyitrában, majd az elődeinek földjén, Nógrádmegyében Balassagyarmaton. Sokoldalú tevékenysége, tehetsége fényes pályát nyitott meg előtte. 1895-ben belügyminiszteri államtitkárnak nevezték ki, majd a közigazgatási bíróság másodelnöke s v. b. t. tanácsos lett. Élete tragikus véget ért.

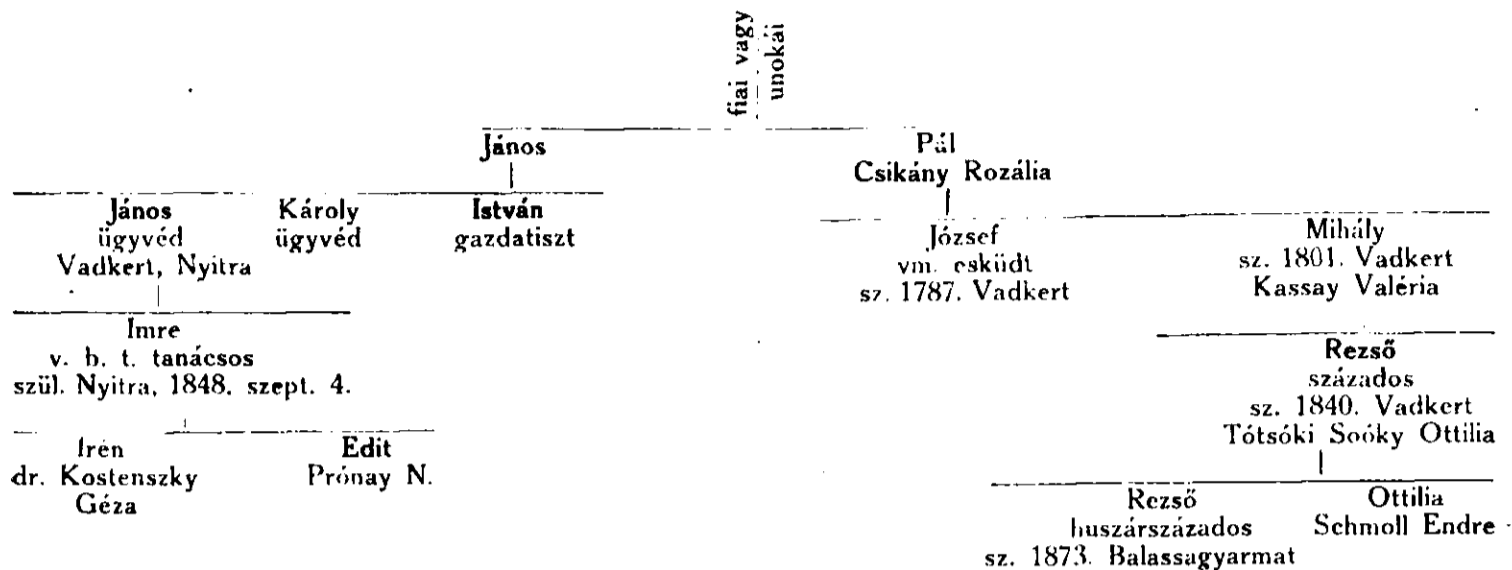
Az adomány szerző György másik unokájának, Pálnak idősebb fia József 1816-ban mint nógrádmegyei esküdt, „Látkóczy“ előnévvel írta magát s a trencsényi ágéhoz némileg hasonló alábbi címert használta: Vörös mezőben hármasszögű zöld halom középsőjén nyugvó arany koronából balra fordult, fekete sasszárny emelkedik ki; sisakdisz: kardot tartó, kinövő oroszlán; takarók: kék-arany, vörös-ezüst.

Ezen József testvéröccsének, Mihálynak 1846-ban írták össze Vadkerten az érseki és (külön) a nemesi birtokait.

Mihálynak fia, Rezső (szül. Vadkerten, 1840. ápril. 24-én) a katonai pályára lépett. Mint gránátos őrmester, résztvett 1859-ben a solferinói csatában, hol meg is sebesült. Majd Magentánál is harcolt. Nemsokára tisztté nevezték ki; ezen minőségben vett részt 1866. évi custozzai ütközetben is. Később mint honvédszázados vonult nyugalomba s jelenleg Balassagyarmaton lakik. Régi magyar nemességét, előnevét és cimere használatához való jogát Őfelsége 1913. december 22-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával megerősítette. Hasonnevű fia honvédhuszárszázados Keszthelyen.

Leszármazásuk a mellékelt táblázaton látható.

Latkóczy György
Vadkert, 1730.

Miskolczy-Simon János.

Nemesség igazolás Nyitравármegyében 1754 55-ben.

— Negyedik közlemény —

Illés. Illés Ferenc Farkasdon, és testvére János Ivánkán, másik János Ürményben és ezen János fia, szintén János, és testvére István Tolna-megyében, végül Illés Dávid Szelőcén, bemutatva eredetben, függő pecsét alatt, Lipót királynak Bécsben 1696. június 1-én kelt Illés Mihály, neje Ember Katalin, továbbá Illés István, neje Mézes Erzsébet, fia Illés Ferenc és leánya Judit, valamint János és neje Mátéffy Ilona, Mihály és András fiaik és Katalin leányuk részére kiadott címeres nemesítő levelét, melyet Nyitra vármegyében Ujgalgócon hirdettek ki. Hogy Ferenc János testvérevel együtt az armálisban előforduló Ferencnek a fiai, hogy másik Illés János ürményi és testvére István az armálisban előforduló Jánosnak Mátéffy Ilonától született fia, az elsőfoku leszármazás, köztudomásu dolog: kétségtelen nemesek. A család cimere: Kékszinű pajzs, alján zöld-halom, a felett természetes színű daru nyakán nyíllal átlöve, ballában áll, jobbjában kövecset tart, nyílt sisak feletti koronából növényes pajzsalak. Takarók: sárga-kék, fehér-piros. II. 20. V. 7.

Illés Imre, Adám fia, Kisvicsápon, és fia szintén Imre, továbbá testvére István, és ennek fia József, nemkülönb János, Péter fia Cabajon, kétségtelen nemesek. V. 165. és V. 172.

Ivanics. Ivanics György, Manigán és fia; Mihály, Zsigmond és Pál, bemutatta III. (VI.) Károlynak Bécsben 1720. április 29-én kelt az ő és fiai részére adományozott címeres nemesítő levelét, melyet ugyanazon év október 19-én Barsvármegyében Kis-Tapolcsányban hirdettek ki. A család cimere: Kékszinű pajzs, alján sárguló mező (flavescente campo), a fölött arany korona, amelyen fehér színű galamb áll, csőrében zöld galyat tart, a pajzs jobboldala felé fordulva, nyílt sisak feletti koronából növényes másik galamb kiterjesztett szárnyakkal, egyébként mint a pajzsalak. Takarók: fehér-piros, sárga-kék. II. 449. és III. 16.

Iványi. Iványi János Farkasdon, testvére András, és fiai, Ferenc és László, és másik testvére Mihály bemutatta Pozsony vármegyének 1754. december 30-án kelt Ivány János királyfiakarcsai lakos részére kiadott nemesi bizonyítványát, mely szerint a család Királyfiakarcsán ősi birtokos, és 1731. évi investigatio alkalmával igazolta, hogy volt adománylevelük László királytól, melyet későbbben Endre és Károly megerősítettek, Ivány de Királyfiakarcsa család részére, de ezen donációs levelük elveszett. Ezen Iványi János Andrástól, Ivány Ferenc fiától származik, kinek birtokjoga volt az